

En Moder, som af kärlek brann till enda
dottren sin, Hon sade: det går aldrig an min
lilla Karin sin, Du går för när de gossar små,
som för dig farligt är. Hwad jag kan märka
uppå dig, så är du redan far.

Jag lyder, er min goda mor hwad ni be-
falla will; Men det i werlden aldrig sker, som
i nu bjuden till Att tygla så mitt unga lif, som
jag har ärfst af er. Om wadra gossar på mig
ser, skall det förrytta er?
Men kom ihåg min goda mor att i och
flida war Och wadra gossar på er såg, som då
war bland min far. Om dagen görs mång-
rolig stund, om natten lykar fler, Om byens
drängar ger mig mun, skall det förrytta er.
Kom du ihåg det siette bud hwad det be-
falla will, Att om du inte lyder det hwem höra
du nu till. Det siette bud det lyder så: Min goda
far och mor att gista mig kan jag wäl så, men
aldrig göra hor.
Den Attonde.
Nordisk Studentsång.
Framåt, framåt på ljufets bana, Du unga,
friska kämpahär! Re'n swaja högt war Swenska sa-
na Och Sweriges skyddsgud henne bär. För sannt
och godt och skönt wi stride, Mot mörkret bra
wi wåra swärd, Och wid war bardalek wi spris-
de, Ett norrländ ut i nattlig werld.

En Moder, som af kärlek brann till enda
dottren sin, Hon sade: det går aldrig an min
lilla Karin sin, Du går för när de gossar små,
som för dig farligt är. Hwad jag kan märka
uppå dig, så är du redan far.

Jag lyder, er min goda mor hwad ni be-
falla will; Men det i werlden aldrig sker, som
i nu bjuden till Att tygla så mitt unga lif, som
jag har ärfst af er. Om wadra gossar på mig
ser, skall det förrytta er?
Men kom ihåg min goda mor att i och
flida war Och wadra gossar på er såg, som då
war bland min far. Om dagen görs mång-
rolig stund, om natten lykar fler, Om byens
drängar ger mig mun, skall det förrytta er.
Kom du ihåg det siette bud hwad det be-
falla will, Att om du inte lyder det hwem höra
du nu till. Det siette bud det lyder så: Min goda
far och mor att gista mig kan jag wäl så, men
aldrig göra hor.
Den Attonde.
Nordisk Studentsång.
Framåt, framåt på ljufets bana, Du unga,
friska kämpahär! Re'n swaja högt war Swenska sa-
na Och Sweriges skyddsgud henne bär. För sannt
och godt och skönt wi stride, Mot mörkret bra
wi wåra swärd, Och wid war bardalek wi spris-
de, Ett norrländ ut i nattlig werld.

GS 1018

Atta alldeles

Nya Wisor.

Den Första:

Nu ä wi på maffraden, n. n.

Den Andra:

En Landtsickas Flagan.

Förgäfwes uppå stigen jag dig n.

Den Tredje:

Norrländningens Hemlängtan,

Hwi längtar du åter n.

Den Fjerde:

Ett affigkommet "Rejous" betraktelser.

Fast roden bara trasor är, n.

Den Femte

Seugu' aston se gu' qwall, n.

Den Sjette:

Den Ofwergisne.

Ää ljufwaste morgon och glänsande dag, n.

Den Sjunde:

En moder som af kärlek brann n.

Den Attonde.

Nordisk studentsång.

Stämping, 1852. C. F. Ridderstad.

